

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 222. Op 9 januari 1945 nam de platenmaatschappij Manor in New York City vier stukken op van het Dizzy Gillespie Sextet. Feitelijk waren dat de eerste pure Bebop-opnamen, hoewel ~~er~~ twee van de drie blazers geen Beboppers waren. Maar door de solos van de trompettist/leider, zijn composities en arrangementen, vooral ook door de ritme-sectie, werd dit de eerste echte Bebop op de plaat. Titel van het vierde en laatste stuk uit die session: "Bebop".

plaat 1

Dizzy Gillespie Sextet: Bebop (Dizzy Gillespie)
A/4 - 3:08 - Queen Disc 039

Het verhaal gaat dat jazz-journalist Leonard Feather, (die naast de schrijverij een heleboel andere dingen deed), december 1944 in de Onyx aan 52nd Street kwam en luisterde naar het kwintet van Dizzy Gillespie en Oscar Pettiford, met Max Roach op drums, George Wallington-piano en Don Byas-tenorsaxofoon omdat Charlie Parker het liet afweten. ~~Feather~~ Feather van Gillespie vroeg: 'Wat spelen jullie'. Daarmee de muziek als zodanig bedoelend, omdat die zo anders klonk dan swingmuziek. Gillespie dacht dat Feather de titel van het gespeelde stuk wilde weten en antwoordde: 'Bebop'. Dus schreef Feather: het kwintet van Dizzy Gillespie en Oscar Pettiford dat in de Onyx speelt laat een nieuwe ontwikkeling van onze muziek horen, jazz die Gillespie 'Bebop' noemt. Een schitterend sluitend verhaal zonder misverstanden - het stuk heette "Bebop" en er was een nieuwe jazz in het verlengde van Swing. Nu zijn vooral critici en historici altijd gek geweest op etiketten voor stijlen, periodes, voor wat dan ook, de MUSICI haatten dat ten alle tijde onder het eenvoudige motto 'We play'. Wij spelen, en verder geen geëmmer. Niettemin, Bebop, ook Re-Bop voor het grote publiek, ging er direct in. Als term, aanduiding - er zou toediep in de jaren vijftig over muziek en terminologie oorlog gevoerd worden. In deze NOS Jazzgeschiedenis laat ik u tot we aan zomer '45 zijn en het einde van de tweede wereldoorlog, buiten al deze toestanden om zonder al te veel commentaar snel het volgroeien van Bebop ~~horen~~ horen - daarna gaan we evalueren, ook buiten de muziek bekijken waar het allemaal over ging. Goed, het Dizzy Gillespie Sextet voor Manor in New York City op 9 februari 1945 met als vierde en laatste stuk "Bebop" van de leider. Dizzy Gillespie-

trompet, Trummy Young-trombone, Don Byas-tenorsaxofoon, Clyde Hart-piano, Oscar Pettiford-bas, Shelly Manne-drums. Het stuk heette "Bebop", de muziek zou Bebop gaan heten, en als u naar het zelfde stuk "Bebop" luistert zoals dat op 16 oktober 1956 voor de Verve-LP 'For Musicians Only' gespeeld werd is het duidelijk dat bij deze 1945-opname de conceptie er al compleet was. Een maand later, 9 februari, deed Gillespie een session voor Guild. Met Dexter Gordon tenorsaxofoon, Frank Paparelli-piano, Chuck Wayne-gitaar, Murray Shipinsky-bas en Irv Kluger-drums. Een stuk werd uitgebracht: "Blue 'n boogie".

plaat 2 Dizzy Gillespie Sextet: Blue 'n boogie (Gillespie)
A/1 - 2:56 - Everest FS 272

"Blue 'n boogie", het Dizzy Gillespie Sextet voor Guild in New York City, 9 februari 1945. Drie dagen later was altsaxofonist Charlie Parker gast bij Cootie Williams in een radio uitzending vanuit de Savoy Ballroom in een stuk van Cootie Williams en zijn eerste altsaxofonist Eddie 'Cleanhead' Vinson: "Flooogie Boo".

plaat 3 Cootie Williams Sextet: Flooogie Boo (Cootie Williams, Eddie Vinson)
B/laatste - 3:43 - Onyx ORI 221

Altsaxofonist Charlie Parker als gast bij het sextet uit de big ban van trompettist Cootie Williams. Sam 'The Man' Taylor-tenorsaxofoon, Arnold Jarvis-piano, Carl Pruitt-bas, Sylvester Payne-drums. "Flooogie Boo", live-radio vanuit de Savoy Ballroom aan Lenox Avenue in Harlem, New York, 12 februari 1945. Diezelfde maand, en ook weer op het label genoemd 't Dizzy Gillespie Sextet, waren Parker en Gillespie samen te horen. De opnamen werden oorspronkelijk op Guild en Musicraft uitgebracht, het zijn er drie en u hoort ze in chronologische volgorde. De twee belangrijkste Beboppers hadden een ritmesectie die nog op twee gedachten hinkte: Clyde Hart-piano, Remo Palmieri-gitaar, Slam Stewart-bas, Cozy Cole-drums. Eerste stuk, op het accoordschema van "Whispering": "Groovin' high".

plaat 2 Dizzy Gillespie Sextet: Groovin' high (Gillespie)
A/3 - 2:40 - Everest FS 272

Dizzy Gillespie's "Groovin' high". Nu: "All the things you are".

zelfde Dizzy Gillespie Sextet: All the things you are (Jerome Kern)
A/5 - 2:48 - idem

Jerome Kern's "All the things you are", Tenslotte "Dizzy atmosphere

zelfde Dizzy Gillespie Sextet: Dizzy Atmosphere (Gillespie)
A/4 - 2:46 - idem

en het was met de introductie van Gillespie oorspronkelijk gebruikt bij ~~de~~ ~~zelve~~ ~~stuk~~ door de Billy Eckstine Band, 3 april 1944

* 28
"Dizzy atmosphere" van Dizzy Gillespie, derde en laatste opname van een niet exact te dateren platensession van het Dizzy Gillespie Sextet voor Guild en Musicraft in New York City, *februari 1945. Dizzy Gillespie-trompet, Charlie Parker-altsaxofoon, Clyde Hart-piano, Remo Palmieri-gitaar, Slam Stewart-bas, Cozy Cole-drums. Einde van NOS Jazzzgeschiedenis 222, Mdr.

NA 112801

24:05

0 0 0 0 0

opn 23.2.84